

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Hely: SIMONFFY-ház a város-
házával szemben

HIRDETÉMÉNYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

Bérmertetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtattak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre	10 ft — k
Félévre	5 ft —
Negyedévre	2 ft 50
Egy hónapra	1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábspeticor egy szeri beiktatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyitólár 4 hasábspeticorért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Szombat, április 12.

73. szám.

A világgóság diadal ünnepe.

Debreczen ápr. 12.

(—) A keresztyén világ magasztos ünnepe. A felebaráti szeretet isteni hirdetője a keresztyén halálával a múlt üdvözítő felnyitá sirjának zárát, le-
küzde a félelmes halált, kikelt az enyész-
szet öléből s az anyagi szózat fennem
hirdeti: „nincs itt az ur feltámadott!”

Mily nagyszertien ábrázolja e szent képlet az eszmé diadalát, a világgóság győzelmét a sötétség felett!

Szinte látjuk, mint tizi maga előtt a felkelő nap, a sötét éjjelt; látjuk a hit megszentelt zászlóját lobogni a szá-
zados vakság és butaság porba omlott
oltárai felett.

Azóta népek támadtak, népek enyész-
tek el; századok viharai tépték azt a
szent lobogót melyen a hit, remény és
szeretet, soha el nem muló betűkkel ra-
gyog. Szent áhitattal szemléli a világ
ezt a lobogót, melyért az istenember vé-
rét ontotta, melynek óltalmazó szárnyai
alatt győzelemre jutott az enyészeten.

Az eszmék harcza még ma sem ért véget. A mai kornak is megvannak a maga eszméi, s ezen eszméknek megvannak a maguk lobogói. De ezen lobogók eltörpülnek azon zászló előtt melyet a megváltó hordozott. Hiányzik ezekről amaz isteni felirat, a hit, remény és szeretet, vagy legalább nem azon értelemben van meg, a mit az isten fia hirdetett.

A politikai világ ezertéle zászlói alatt, ezer féle eszmékért küzdenek; és fájdalom, a küzdők kifelejtik imáikból azon vallási alapvetelt, hogy: „szerszed felebarátodat mint te magadat, szeressed még ellenségeidet is.” Azok kiknek nézetei nem egyeznek, ellenségnek tekintik egymást, olyan ellenségnek a kit megsemmisíteni — kötelesség, a kinek megboesátani nem lehet soha. — Hova esik ez a szeretet kutféjétől. Milyen más harcza ez az eszméknek mint volt a szent hajdankori! Mily kicsinytörpülnek a mai kor tanai, azon tanok

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A győzelem ünnepe.

„A sár úres, — a kölap el van hongerítve,
ő feltámadott.”

A győzelem, melyben nem folyt más vér, csak a győztesé, ki mulandóság fölött ül diadalt!

A mindenható eszmé, a szeretet az üdvösség szentséges eszméje kelt ki arimathiai József sziklasírjából, hogy kifejtve szikrázó fehér szárnyait, befődje a világot.

A nagy gondolat: egy testvéri egyszé forrasztani a világ nemzetét, a felebaráti szeretet örök kötelességével kötni egybe a lelkeket, a szabad szellem országát, a reménység új világát honosítani meg a földön — ma kelt ki a sziklasírból, hogy elfoglalja trónusát az emberek szívében.

Nincs többé sötétség, a melynek hajnala ne hasadna, nincsenek többé láncok, melyeknek ne jönné el váltására, nincs kétségbeesés, amely vigasztalásra nem talál, nincs könyű, mely felszáratlanul maradna, panasz, mely meg nem hallgattatnék, nyomor melynek nincs enyhülése, jajszó, mely nem találna nyitva az egék kapuját — nincs többé!

A hitben a reménység, a reménységgel a szeretet megváltotta, mindörökké!

Ünnep, a mely a kunyhóknak hoz örömet, ünnep, mely a szegények szívét deríti föl — tehát igazi ünnep!

Mert a gazdagnak állandó ünnepe van. A jólét gyermekének megadta az élet mind-
azt, amire szüksége van. A duszdagoknak csak félteni valójuk van — de a többség, a

előtt melyek az örök szeretetet proklamálták.

Valóban ha politikai és magán életünkön eltekintünk, alig látunk ott egyebet ellenségeskedésnél gyűlölködé-
nél. A gyermek apjával, testvér testvé-
rével örökös haragban áll, csak azért mert nézeteik, elveik nem találkoznak. A pártviszály rohanó folyamként sodorja őket tova, elválasztván nem ritkán örökre egymástól a rokon sziveket is. Pedig a legtöbbször egy cél felé törekednek, csak hogy különböző utakon haladnak. Tanulunk naponként, hogy mennyi gyanusítást és rágalmat, mennyi gyűlö-
letet lehelő kifakadást szórnak egymásra, csak azért, mert azon tévhitben élnek, hogy ezt nekik állásponjuk parancsolja.

Minden kornak megvannak a maga nagy emberei, de fájdalom meg van az a tömeg is, mely arra „feszítsd meg”-et kiált. Minden kornak meg vannak nagy eszméi, de meg vannak Sauljai is.

De az eszmét megölni nem lehet. Tulragyogja az a sár sötét éjjelt is, hogy századok multával is csodálásra járjon a nemzedék. A zsarnoki önkény kovácsolta koporsóból ki száll az isteni fényével besugározza a világot.

Mi teljes megnyugvással nézünk a jövő elé. Azon elvek, melyeknek hirdetői vagyunk igazak és tiszták. Akaratunk célunk szent és őnzetlen, s nyugodt lelkiismerettel bocsátjuk tetteinket az utókor bírálata alá. S ha a felebaráti szeretet szent elveit is be nem tölthetjük, nem rajtuk mulik. Nem gyűlölünk, nem taszítunk el magunktól senkit, de nem térhetünk le az igaz utról csak azért, hogy eszloka lidérczfűnyt kerges-
sünk veszedelmes süppedékeken.

Erősen hiszünk, hogy eljön az idők teljessége, midőn eszmék keresztre szánt előharczosa, magasztaltatni fog mindenki által; eljön az idő midőn belátja min-
denki, hogy a helyes utat mi követtük, s akkor a béke a szeretet feltámadásának ünnepe, együtt fogja ünnepelni az egész haza.

világ többsége, a szegények, a messiád szer-
retett szegényei azok, kiknek ez az ünnep
áldást hoz és békeséget.

Nekik van mindarra szükségük, amit a feltámadott Üdvözítő magával hozott a meg-
váltott világra. Az ő reménységüket, az ő boldogságukat zárta el a sziklasír, — az ő váltásuk támadott fel a harmadik nap haj-
nalán!

Harangok ünnepi zugása reszketeti meg a levegőt. A virágvasárnap palmaágai, melyeket a nagypéntek vérről áztatott újra győzelmesen emelkednek fölfelé husvét reg-
gelén.

Midőn a nagyszombat-napi szertartás komoran kezdetét veszi, a gyászruhás népek leborulva az oltár lépcsőin kezdik az ünne-
pélyes misét, az orgona még néma s a kalapács siri ütése jelzik a gyászos „Kyriét” melyet méla egy hangusággal ismételt középkori vonatott dallamain a kórus, míg a Golgota föllegei ülnek az oltár fölött. De mikor a „Gloria” harsány himnuszaira felgyuladnak a gyertyák, megcsendül a cse-
ngetyű, harangok zugnak, orgona zendül, ha-
nonak rivája hirdeti a feltámadást, a nagy örömgét „hogy a földön — ő feltámadott!” akkor megreszketnek a szív legtitkosabb hurjai, köny gyül a szembe s lelkünk érzi, hogy reményei újra élnek, hogy van feltá-
madás!

Künn az új ruhába öltözött termé-
szet mely

„... hullván bilinese,
A hosszú, fásult, töl dermedés
Készíti új virágit, hogy elhintse
Nagy ünnepe, dicő fölébérdes”

A viszály vége.

Debreczen ápr. 12.

(—) Az alsó ausztriai helytartó rende-
letét az osztrák kormány feltétlenül vissza-
vonta a marhaszállítások ügyében, s ekként beteljesedett az, a mit Tisza Kálmán az első perczben megmondott, hogy ez a rendelet tarthatatlan.

Képzelnék, hogy a mindenáron köteke-
dhetnek ellenzéknek mennyire nem tetszik a
dolog ezen fordulata, mikor ő már előre meg-
mondotta hogy Tisza Kálmán alkudni fog és az ország jogaiból ismét fel fog adni egy jó csomót. Előre elhirdette már hogy ime: ez is a kormány tehetetlenségének kifolyása, ez is a meghunyászkodó politia szüleménye stb.

No hát most megmagyarázhatja hibeinek hogy ahhoz, miszerint egy kormányhatóság egy már foganatba is vett rendeletet feltétlenül visszavonjon, több férfiaság kell, mint a gyanusítgatáshoz. Megmagyarázhatja az a nagyszájú sajtó, hibeinek hogy ezen ügy szóról szóra ugy lett elintézve, a mint azt Magyarország érdeke megkívánta, a mint a magyar kormány akarta és a mint — az ellenzék követelte.

Nem várunk elismerést az ellenzektől, mert azt onnan bárki is hiába várna. A jól teljesített kötelesség tudata edesebb minden elismerésnél. Hanem azt megvárnánk, hogy az ellenzék is bírjon annyi férfiasággal, miszerint merje kimondani, hogy az ügy ilyen elintézésének érdeme Tisza Kálmáné. Ennyi elégtételt az a kormányelnök, annak a sok gyanusítgatásnak fejében tán mégis megérdemelne.

Az ügy állásáról a „B. C.” a következőket jelenti: Miután az osztrák kormány készen nyilatkozott arra, hogy az alsó ausztriai helytartóság rende-
letét mint fölöslegest és a magyar kormány képviselőitől nyert fölvilágosítások szerint mint tárgyalant egész terjedelmében és minden föltételt nélkül visszavonja és a helytartó a belügyminiszter utasítására meg ma ki fog egy erre vonatkozó rendeletet bocsátani a magyar kormány képviselői az osztrák miniszterek kívánatának megfelelően a magyarországi nagyobb marhahizlálók közül néhányat felkérték a Bécsbe jövetelre, hogy az osztrák

Reméljete! Ez a feltámadás ajándéka.

Külvárosi pinzelakás nedves üregében, szalmán fekszik a beteg anya. Mellette három éves poronty sir. Ehesek.

Künn ragyog a napfény, az utczakövezet között zöld fű ütötte fel fejét. Érti, hogy tavasz van, virulnia kelle, ha a szirték hasadékai-
kaiban is.

Harangok zugnak. Ünnepi ruhába öltözött emberek mennek az utczán, néhakarba a pinzeablak előtt megállnak, s homályt vetnek az amugy és rideg pinzeszobába.

A beteg anya felül szalmáján. „Gyer-
tek ide, gyermekeim. Tudjátok-e, milyen nap van ma?”

A gyermekek hallgatnak. Nekik minden nap az éhség nagy péntekje.

„Ma van a Jézus föltámadásának ünnepe. Az a Jézus támadt föl ma, aki a szegényeket megsegíti. Emlékezzetek rá, édes apátok is erre tanított, szegény, még köztünk volt. Es elvitték a rossz emberek... rá fogtak nagy gonoszsgot. Becsukták, pedig nem vétett semmit. Térdepeljete le. Imádkozzatok a föltámadott Jézushoz.”

S a három nyomorult éhező gyermek öszteszi kezeikéit és imádkozik.

A pinzelakás lépcsőin pedig félve re-

rák kormányának alkalmá legyen a magyar hizlálóknak a bécsi új vásári rendtartás iránti panaszaikat közvetlenül hallani és hogy a vásári rendtartás azérdekelték kívánalmainak megfelelő megváltoztatásának eshetősége megbeszélhető legyen.

Az eddigéle ide hitt magyar hizlálóknak alkalmuk volt megjegyzéseiket és kívánataikat gr. Falkenhaym földművelési miniszter előtt felhozni, azon nyilatkozattal együtt, ha az új vásári rendtartás fennállása mellett saját üzleti érdekeik lényeges veszélyeztetése nélkül nem képesek marhákkal a bécsi piaczon megjelenni, habár kizárólag a bécsi husfogyasztásra reflektálnak. A hizlálók egyuttal kijelentették, hogy az új vásári rendtartás kifogásolt határozatait ugyanazon mértékben károsítják Bécs élelmészét is, csupán a huszpénztár javára, és hogy a hizlálók, minthogy a bécsi szükségletre vannak utalva, árúikat kénytelenek Pozsonyban felállítandó vásárra küldeni, ha a bécsi városi rendtartás változatlanul fentartatnék, bármily kellemetlen és emellett még költséges is a fővárostól távol eső pozsonyi vásárra leendő fölhajítás.

A magyar kormány képviselői támogat-
ták a magyar hizlálók kívánatait, utalván arra, hogy ugyanezen álláspontra foglalták el az osztrák kormány által annak idején megtartott enquete-tanácskozásban az osztrák szakértők is.

Miután azonban gr. Falkenhayn miniszter kijelentette, hogy a magyar hizlálók követelése a vásári rendtartás teljes megváltoztatását involválják, melynek fentartását azonban a miniszter okvetlenül szükségesnek tartja, ugy hogy eszerint ezen követeléseknek semmi irányban sem lehet eleget tenni, a magyar kormány képviselői minden további tanácskozást meg-
szakítottak és már visszautaztak Bu-
dapestre.

Minthogy a kormány a hizlálóknak to-
vábbi eljárása iránti határozataira természe-
tesen semmi befolyást sem gyakorolhat és a hizlálók szerződésiteg kötelezték magukat, a bécsi marhavásáron mindaddig meg nem jelenni, a mig az új vásári rendtartás fennáll, a pozsonyi marhavásár haldéktalanul aktíváltatni fog.

A deb. keresk. tanintézet hallgatóinak tanulmány utja.

V. nap.

Kobaltbánya, Straceni völgy, jégbarlang.

A mai nap teljesen a természet szépségeinek bámulására volt szentelve s csak

mélve lépdél le egy férfialak. Nem tudja mit fog odabenn találni?

S mikor odabenn buzgón hangzik az imádság, hogy föltámadott Jézus, hozd vissza a mi édes apánkat sötét tömlőből, rossz emberek köréből — hogy nyíljanak az ajtó. Belép az apa!

... Itt vagyok! ártatlan vagyok. A jó Isten kiderítette, hogy ártatlanul fogtak el — a jó emberek megsajnálta — maguk a bírák is, elláttak ruhával, pénzzel ne féljete! Itt vagyok!

Oh föltámadott Jézus, ez a te munkád! Halleluja!

Hajló bércez árnyas fái alatt, messze a zajgó várostól ifju pár sétál, kéz a kézben, szem szembe néz, a szeretet mosolya az ajkakon, a boldogság reménye az arczon.

— Látod, kedvesem... Amit remél-
tünk, elérkezett. Soká küzdöttem érte — most az enyim vagy. Boldog vagyok. S tudod-e minek köszönhetem boldogságomat?

A husvét ünnepe! Apád sokáig el-
lenkezett — mert rideg, vállatlan embernek tartott. Reménytelen állapotomban a templomba mentem megkérni azt, akinek tagadásával vádoltak, s fejemt lehajtva ültem a padban, nem figyelve szomszédokra. Csak, mikor eltávozott, vettem észre, hogy a padban feledtél valamit. Tárca volt, pénzei és nagybecsi irományokkal. Atyád volt. Még az nap haza vittem. Az a körülmény, meg az jelentős dolog, hogy a templomban találtam meg — apád szívét megnyitották eltemtem;

Hová nem hat el a husvét nap sugar?..

Dr. Váradi Antal.

Mai számunkhoz egy iv melléklet van csatolva.

ugyan ezeknek megtekintése is megérdemli, hogy messze földről idezarándokoljon a vándor. Korán reggel vártak a kocsik, hogy a straconói völgybe és a jégbarlanghoz vigyék nek s mintha maga Apolló is kedvezett volna vállalatunknak. A nap már korra reggel, ezen vidéken ily időtájtban szokatlan melegét árasztott. Az ut lassu, de folytonos emelkedéssel a Dobsinát domináló hegyekre vezetett. Valóban elragadó látvány midőn egy fensíkra érve magunkat a havasok hótakart fehér csúcsai között találtuk. Az utban eső vaskőbánya megtekintése után — egyik dobsinai vezetőnk — ki benünket elkísérni szives volt, ajánlatot tett, hogy a hegyen át egy rövidebb vadász ösvényen (jäger-wegchen) vezet. Az ifjuság rögtön kész volt s a következő perczben az egész társaság kézzel, lábbal igyekezett a meredek hegycsúcsot elérni. Elvezetés volt nézni, miként fáradoztak az alföld gyermekei, kik közül többen — saját mondatuk szerint — a vakantúránál s homok bucskánál magasabb hegyet nem láttak, s nem egy közülök volt kénytelen vissza fordulni arról a „marha hegyről“ a mint ezt az alföld egyik szülőltje elkeseredettségében mondta.

Egy fél órai gyaloglás után Dobsina városának kinosbányáját, gazdaságának ő kutforrását, a Zemberg Kobalt-bányát tekintettük meg. Klein Samu iskolaigazgató ur a bányára berendezésének rövid leírát adta, a mely után magába a bányáirégre is behatoltunk. A kobalt tulajdonképen feldolgozását nálunk nem ismerik, sőt régente bányászataik használhatatlannak s a bányák koboldok — ismét névjátszereknek tartották s csakis mióta 1836-ban porosz szakértők tekintették meg e bányákat, ismerik ennek értékét. A nyersternyét a többi fémföld iszapolás s izzítás által elválasztják, míg az porbányóssá válván festékanyagá dolgoztatik fel. A bányák oly gazdag, hogy 1862—72-ig évenként átlag 4490 Mtrm. ércz ásatott. Jövedelmességéről fogalmat nyernünk abból, hogy a 128 részvényre (Cux) alakult társaság egyes részvényére 1873-ban 2000 ffrt tiszta haszon jutott. A bányából kijövet azok, kik most először, voltak bányában a bányászlapát útjeivel ünnepélyesen felavattattak, s e dolgotban az a furcsa, hogy ezért a megtiszteltetésért a Hutman (bányász felügyelő) még jutalmat is vár.

Innét tovább indulva a vidék mindinkább vadregényessé lesz, a fenyvesek sötétzöld színe váltja fel a még lombtalan fák szürkességét, a mely zöld szín még intenzívebbé lesz azáltal, hogy alattuk még 2 lányi hó fekszik. Az ut most egy mindinkább összezúzóuló, majdnem hegyhasadékhöz hasonló uton ereszkedik lefelé, míg végre a híres straconói völgybe torkol. Itt terül el a Coburg-Gotha Fülöp herceg vashámora. Különösen a nyersvas termelésével foglalkozik ezen hámor, melynek két kemenczében évenként 50,000 mtrm. vas termelnek. A hámor igazgatója Nepko János ur a legnagyobb szíveséssel kalauzolt a tágas s szépen felszerelt hámorban s specialitása abban áll, hogy itt csakis vaspárból olvasztatik a gyönyörű fehér színű vas. A salak feldolgozása is érdekes. Rézben építő anyagul használtatik, de másrészt a gyors lehités következtében tömlekké válik s ez a legkitünőbb vakolatot adja.

A hosszú utban kifáradtan kettősen aldtunk a gondviselést, mely még az égi madarakat is táplálja. A gondviselés ez egyszer a Zembery-bánya igazgatóságának azon bölcs intézkedésében nyilvánult, hogy az egész társaságot jó villásreggelivel várta. Hogy izlett-e? nem is szorult feleletre.

Rövid pihenés után tova indultunk a straconói völgybe. A bejárat egy mesterségesen keresztültört sziklafalon át történik, hová a természetvizsgálók társulata szintén emléktáblát helyeztetett. A völgy két oldalán magas meredek sziklafalak emelkednek, az egész vidék a vadregényesség színezetét ölti. A mely esendőt mely a természetben honol csak a kristálytiszta Göllnitz folyócska csörgedezése szakítja félbe. Az utas félénken néz ezen szaggatott sziklatömbökre és csodálkozva látja, miként kuszak fel a fenyők a legmeredekebb sziklára.

A straconói völgy vége felé egy kiszélesült teret találunk, melyet az Éleskő (Spitzenstein) így nevezve azon éles kiszögéléséről, a melyet a vág felé képez, míg a völgy távlatát egyrésztől a Heveskő, másrésztől a hatalmas büszke Királyhegy ösz tarkójával zárja be. A tér közepén van a svajeci stylen épült „vendéglő a jégbarlanghoz“ mely előtt egy szép szökőkút magasra löveli sugarait. A vendéglőben kissé megpihenve a hegyen fölfelé indultunk s mintegy 20 percznyi ut után, melyet még a 2 lányi hó s jégérte, melyben gázoltunk, tett érdekessé, föltérünk a jégbarlang bejáratához. A bejárat egy magas sziklafal oldalán van, rajta egy vastábla a következő felirattal függ: „E jégbarlang felfedezőnek Ruffing Jenő, Méga Endre s Láng Gusztávnak elismerésül a városi közönség. Felfedeztetett 1870. július 15-én.“

A vidék a „jéglyukat“ már régen ismerte, de annak megvizsgálására senki sem vállalkozott. Buffinyi Jenő bányá mérnök, nevezett társaival egy vadászat alkalmával erre jöven kérésnek nyilatkozott a barlangba leboosátkozni. Derekára erősíté a kötelet, mely egy fargatható fahengerre volt csavarva kezében egy esengetyűvel összekötöttesben álló zsinórt tartva egy bányászmeccsel el-

látva boosátkozott le az üregbe. A barlang mostani lejárata bizonyítja, mely életveszélyes volt ezen vállalkozás. Szerencsésen leérve bamarulata egy nagy jégterembe találja magát s örömtelt hangon kiált fel társainak: „Jertek le utánam, felséges jégvilág van itt alul!“ Nem boosátkozom a jégbarlang lejárásába ily rövid szavakkal, ily szűk téren ugy sem adhatnám anak hü képét. Utalok tehát a Dr. Pelech János által írt monographiára, mely ilyen körülményesen írja le a barlang minden részét.

Dobsina város a barlangot a mi kedvünkért díjtalanul kivilágította mind a 200 lámpával, sőt a belépti díjak alól is felmentett és valóban élvezetessé tette a megtekintést az által, hogy a nevezetesebb jégcsoportokat magnesiadrótlágyonyörűen kivilágította. Örökké feledhetetlen lesz a be nyomás, melyet itt nyertünk, bámultuk a „Kis terem“ és „Nagy terem“ nagyszerű jégoszlopait. Tanulóink lelkesedve kezdtek a „Hazádnak rendületlenül“ éneklését, mely a barlangban hatalmas visszhangot keltett. Majd a kedélyességi oldalát véve tanulóink egyrésze a jéghegyről — szánkázva — leboosátkozott, míg egy másik a magával hozott koresóvalval ugyancsak szelte a „nagy terem“ tükörsimá jégét. „A hatalmas jégfalak, a jégalagut“ a „jéglyugas“ „kis s nagy vizes“ valóban a természet remekei. Nevezetesen még a „Pokol“, így nevezve azon hatalmas jégtsukót, mely egyik zug felhomályában egész fekete színben tünik fel. Alatta rendkívüli mélységű hegyszakadék van, mely részben törmelékkel, részben jégtokegokkal van eltorlaszolva; ezen részen a barlangnak még mag is ismeretlen. Hogy mily mélységben voltunk kitűnik abból, hogy a barlang legmélyebb pontjától egész a kirándulási pontig mintegy 150 meglehetősen meredek lépcső vezet.

A barlangot a látogató könyv után itélve közel 12,000 ember látogatta. Érdekes lesz talán még annak megfélése, vajjon mi okozhatta ezen jégbarlang képződését? Ezt részben a barlang fekvése magyarázza meg. A barlangnak igen magas és északnak fekvő szűk felső nyílása van, első nyílása eltorlaszolt s így a barlangban levő levegő állandóan alsó fokon marad, a mi által a beleszivárgó víz folytonosan jéggé válik. A jég képződés most is tart s az újabb képződmények kristály tisztaságuk által felismerhetők.

Ezen tudományos magyarázat mellett találó s egyszersmind megragadó koszos költőnk Jókai Mórnak magyarázata, kinek rendkívüli költői fantáziája csakhamar felül emelkedik az ilyen száraz kicsinyeskedő teoriákon.

„A tél — ugymond — egyszer nagyon megszerette Magyarországot, sajátját tehát benünket jött hagyni s itt is állandó palotát épített magának“ Mintegy 1 1/2 órai itt mulatás után a venoéglőbe visszatérünk, a hol bennünket pompás ebéd vár, ifjaink — valószínűleg szintén a contrast kedvéért — annyira felmelegedtek, hogy ebéd után az ott lévő 3 szall psendő cigány sváb zene hangjainál ugyancsak jártak a kálly kettőt — szóloában.

6 órakor elhagytuk a kedves emlékü helyet, hazafelé hajtottunk s újra Dobsinán töltöttük azt éjt csakhamar elaludva, a látottak hatalmas impressiója alatt.

Nem válhatok meg a derék dobsinaiaktól a nélkül, hogy egy vendégzeretőkötjel-jelmző tény el ne mondjak.

Iffjaink egynehányának lábbelijét a mászkálás ugyancsak megviselte s többieket a jégbarlanghoz hasonló repedezések mutatkoztak. A dobsinai lábtü-művészek a repedezéseket szakavatott kézzel betömötték — ingyen, mert hiszen a vendégtől csak nem fogadnak el pénzt? Megtörtént.

Sz.

Képviselőválasztási mozgalom H-Dorogon.

H-Dorog, april. 11-én.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Az általános és országos képviselőválasztás mozgalmai városunkban is megkezdődtek. Városunk minden rendű polgára belátta azt, hogy a merő ellenzékeskedés csak zsbibbasztólag hat fejlődési viszonyainkra, magának az országnak pedig mint a következmények igazolják semmi jót sem eredményez, ez okból felhagyva az eddigi szél harczot, a közjogi alapra lépett s kormány párti jelöltet állított és pedig olyat, a kinek tevékenysége, tudományos képessége, ifju ereje már eddigle is minden párt tisztelést és bizalmat vívta ki. E férfit kerestük mi fel a jeles nemzetgazda és kitünő politikus György Endre ur személyében.

Küldöttségét menesztettünk jelöltünkhez a ki a jelöltséget elfogadta. E férfit okos és higgadt mérséklettel, bölcsapintattal fogadta küldöttségünk, nem beszélt hangzatos szavakban, fényes ámitó igéretekkel, kijelentette, hogy a létező alapon, a fokozatos fejlődés és előre haladás embere, a ki nem kíván fölvel rohami a meglévő viszonyok ellen, hanem azokat fejleszteni, hazánk javát; felhasználva minden tisztességes eszközt, töle kifelható módon munkálni feladta.

Ilyen férfura van nekünk szükségünk. Hangzatos igéreteket már ugy is hallottunk eleget, minden választást megelőzőleg, de már megszoktuk azt, hogy azok rendszeren nem teljesítettek.

Midőn küldöttségünk meghozta az örömhírt, apraja nagyja városunknak általános lelkesedéssel karolta fel ügyünket, mindenki igyekezik híven megállani a tért, melyre lépett, biztosítani a sikert és nagyozt, a melytől várjuk, hazánk, nemzetünk és közelebről saját tűzhelyünkön is fokozatos és biztos fejlődésünket.

Ma már nincs városunkban egyetlen egy választó sem a ki más zászló alá kívánna tömörülni, egyedül és csak is a György Endré mellett. Mi bizony hisszük, hogy őt mint megválasztott képviselőnk rövid időn tisztelhetjük.

Téglás község egészen, Hadház, Sámson és H. Nánás értelmes polgárainak szintén tekintélyes része igérte meg nekünk biztos támogatását.

Egy választó polgár.

Napi hírek.

— **Isteni tisztelet.** A holnapi ünnep alkalmából a ref. nagytemplomban nt. Némethy Lajos ur, a kistemplomban pedig nt. Kiss Albert ur mondják a szent beszédeket. A róm. kath. templomban 9 órakor zenés mise lesz, s ft. Huzly Károly ur segédlettel végzi az isteni tiszteletet.

— **Mellékletünk.** Lapunk mai számának egész iv melléklete a következő közleményeket tartalmazza: 1. „Husvétü tárcza“ Vértési Arnoldtól; 2. „Nala és Damajánthi“ Episod hőskölteményből Fiók Károlytól; 3. „Feleség szokotés“ Karczag Vilmostól; 4. „A trécsalvai növénylet“ Szabolcsi Lajostól; Vegyes.

— **Lapunk legközelebbi száma** a husvét ünnep miatt kedden jelenik meg. Kedves olvasóinknak boldog ünneplést kívánunk.

— **Nagyöntek** napjára a keresztényvilág siralmauk szinte megfelelő időjárás is volt. Kora hajnaltól borús, felhős, komor idő, lassan permetező esővel. Ez az idő azonban nem akadályozta meg a lakosságot, hogy egész népvándorlásszerű tömegekben látogassa a templomokat. A nagy templom volt természetesen a leglátogatottabb de egyikben sem volt egy pillanatnyira is egy talpalatnyi üres tér, úgy összecsúfolódott az ajtókatok tömege.

— **A föltámadás ünnepe.** Ma délután rendkívül izgalmas képet nyújtott a szent Anna utca hol óriási néptömeg özőnlöit a templom felé, mely a nagy tömegnek csak a kisebb részét volt képes befogadni. A többi kint várta a föltámadási körmenet megkezdését, mikor a körmenet megindult, zászlókkal és lobogókkal, mozdulni is alig lehetett az utczán. A föltámadás ünnepe délután 4 órakor vette kezdetét, a templomban, s haragott a hívők által zengve: Föltámadt krisztus e napon! Impozáns látvány tárult a szemlélő elé, midőn a templomból kiindult a körmenet.

— **A vadásztársulat** tagjai értesítettek, hogy a lövöldében tegnapra tervezett próba lövés, ünnep másodnapján, azaz hétfőn reggel fog a kitűzött helyen megtartatni. A lövés 9 órakor kezdődik, felkéretnek azonban a tagok, hogy a bíráló bizottság összejáratása végett már 8 1/2 órakor megjelenni sziveskedjenek. Lökészletről gondoskodva van, de azért soron kívül bár ki is saját töltésével tehet próbát. A próba szakszerű végrehajtása mellett nagy érdeklél bir s így minél tömegesebb résztvevőre hivatnak fel a tagok. Helybeli puskaművesek szintén mutathatnak be fegyvereket. Az előlégek.

— **Gyász hír.** Dr. Baró Staudach Adolf, köz- és váltó-ügyvéd, a budapesti ügyvédi kamarának s több tudom. társ. tagja stb. és neje szül. Vajda-Hunyadi és felső Szilvási Dragota Róza; saját és gyermekeik: Adolf és Angyalka nevében megtört szível tudatják, felejtethlen forrón szeretett kedves leányuknak, illetve testvérjünek Olga, Elvira, Klementina-Róza, Amáliának folyó hó 11-én, életének 11-dik évében, rövid kinos betegség következtében történt elhunytát. A temetés e hó 12-kén délután 3 órakor a Kis-Várud-utca 2119-ik számu háztól, a róm. kath. szertartás szerint a róm. kath. sírkertben fog megtörténni. Debreczen, 1884. April 11 kén Angyal voltál a földön, az vagy már az égben! Béke lengjen poraid fölött!

— **A debreczeni csolnakázó egylet** — addig is míg a csolnakokat és a kikötőt rendbe hozatja és az újításokat eszközöltetné — holnap azaz vasárnapról kezdve néhány csolnakot és sandolint bocsát a vízre, a szabadba szórakozni vágyó közönség rendelkezésére. A csolnakázó tó medre színültig tele van vízzel és így vízhiányt a csolnakázó idejébe bajosan érjük el.

— **A debreczeni szinügyegylet** rendez. tagjaiul 1884-re a következő urak iratkoztak be legújában Nagy József egyleti eljáronál: Beér Kálmán, Fürt Adolf, Halma y Imre, Horváth Arnold, Dr. Kardos Samu, Richer Károly, Dr. Rotschnek V. Emil, Dr. Popper Alajos, Szombath y János és Zichermann Hermann. — Eddig van összesen 42 tag. — A közgyűlés 60 tag aláírása után össze fog hivatni élők ur által, s bizton remélhető, hogy május hó végéig 100 tag is alá lesz írva. — Fontos teendők várnak egy eyletre a jövőben; mert a tisztán hatósági jelleggel bíró városi szinügy bizottság, bizonyos formák közé kénytelen tevékenységét szorítani, mely a színházlátogató közönség és a szinügy érdekeit

szem előtt tartja ugyan, de mégis első sorban a városi és más általános érdekeket van hivatva őrizni. — Az alakuló közgyűlésnek egyik főtrágya az alapszabályok módosítása is leendő; — ezekben fognak kijelölteni azon módok, melyek által a szinügyegylet tevékenysége és befolyása városunk szinügyeire eszentul még nagyobb mértékben gyakoroltathassék, mint valaha. — Felkérem annáltova mindazon t. szinügypartoló urakat, a kik elé az aláírasi könyv még nem tétetett, vagy kiket az eljáró honn nem talált, hogy az alakuló közgyűlésig tagsági szándékukat nálam is kijelenteni sziveskedjenek, mely esetben az 1884-re nyitott aláírasi könyvbe nevök általam is beirathatik. — Debreczen 1884. april 12. Tisztelettel Komlóssy Arthur, egyli. jegyző.

— **Eljegyzés.** Bacso Péter városunk jeles ifju ügyvéde jegyet váltott M a n ó kaszai honvéd főhadbiztos kedves szép leányával Irén kisasszonnyal. — Boldogságot vivának a szép ifju párnak.

— **A sétahangverseny** a holnapi ünnep miatt hétfőn délután 5 órakor lesz a Bikában. A műsor felette változatos és érdekes: 1. Bethoven: Quverture „Coriolan“-hoz, 2. Czibulka: Javotte „Stefanie“, 3. „Magyar dalok“, 4. Verdi: „Remiszencziák Troubadurhoz. Szünet: 5. Meyrbeer: Finale „Ördög Robert“, 6. Storch dal „Eji üdvözöl“, 7. Strauss: Walzer „A szép Majus“, 8. Brandel: Potpourri „Dyoniszoz leányai“ operához. A kellemes mulatságot ajánljuk az intelligens közönség figyelmébe.

— **Pászka saison.** Hogy a zsidóknak husvétjük van, azt megtudhatjuk még a keresztények házában is — a pászkáról. Szokás ilyenkor, hogy a zsidók keresztény ismerőseiknek is pászkát küldenek ajándékba, miert is a keresztények is osztoznak részben a husvétü szokást illetőleg, mert ők is számúzik a kenyert és ép úgy fogyasztják a pászkát, mintha ezt Mózes nekik is megparancsolta volna.

— **Nt. Kiss Albert** lelkészünk családját, a mely váratlan, épen oly lesújtó csapás érte. Ipaúak, Boros István h. k. sz. miklósi lelkész urnak, tegnap még csak betegségét, ma már halálát tudatta a távirat. — A ma délutáni vonattal utaztak el, eltemetni azt, ki őket, és a kit ők annyira szerettek. Öszinte részvét enyhítse méltó fájdalomukat!

— **Figyelmeztetésül.** A kik a f. hó 16-án Szegény károly s társai elleni kérés zeres rablógyilkosság i bünygyben tartandó nyilvános tárgyalásán jelen lenni ohahtanak — miután helyszüke miatt korlátozt számu (100-150) jegy fog kiosztatni — belépti jogosultságuk tekintetében forduljanak a kir. törvényszék elnöki titkárhoz.

— **Ellopott értékes pénzügytemény.** Hütlen cseléd valamelyike által a közelebb felejt két három év alatt záros főkből egyéb emléktárgyak közül ellopottt egy két selyem erszényben őrizett pénzgyűjtemény; ezek között volt több négyes arany, egy rézkrajczárba rejtett 1848-iki magyar arany, egy 1848-iki magyar huszasba rejtett magyar arany, koronázasi kettős arany, s különféle ritkaságu pénzek s érmek, melyekről ha valaki az illetkeiken kezelőre rá ismerne, keretik, a legnagyobb méltánylásról előre biztosítottván ezennel, bejelentését a helyb. tek. kapitányi hivatalnál megtenni.

— **Ki nyert?** Van szerencsem minden tisztelt, sorsjegytulajdonost, értesíteni, hogy tegnap egy oly 1872-ik évben kisorsolt oszttrak államsorsjegy nyereseményét fedeztem fel, melynek nyeresemnye nagy összeg és a mai napig nem váltottott ki. Ez indított engemet, ismét arra, hogy a n. é. közönséget figyelmeztessen, ha birtokaikban kül- vagy belsődi sorsjegyek vannak, — sziveskedjenek azt, nálam megnézetni, melyet darabonként bármely időtől keltezve, — 5 krajczárért, eszközök. Nyeresemny esetében biztosítom a legnagyobb titoktartást. A vidéki t. közönséggel tudatom, hogy a megnézési díj postabélyegben is beküldhető s posta fordultával a válasz megküldetik. Mendelovits Lajos, főtér, Kisujtca szegletén, a városházzal szemben.

— **Zeneestély.** A Vilmos Lajos vendéglőjében ünnep másodnapján hétfőn este a Magyar i testvérek közreműködésével zeneestély tartatik.

A közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

Öt gyermekem az egész télen át ragályos betegségben szenvedett (Exena) az egész testök és fejük úgyi vastagságu sebekkel volt boritva, daczára a folytonos gyógykezelésnek, nemhogy javultak volna, hanem még jobban elterjedt rajtuk a seb, mignem a mult hóban tekintetes Dr. Tihanyi Sámuel orvos ur vette őket gyógykezelés alá, és rövid időn át mindenki csodálkozására, ezen veszélyes bajból őket tökéletesen kigyógyította; miert is kérem beesés lapjában nevezett orvos urnak legöszintűbb hála nyilatkozatomat nyilvánítani

tisztelettel
B. L.
Egymalom utca 825 sz.

Feloldó szerkesztő és kiadó lapfőrajdonos
Vértési Arnold.
Főlapoktatás: Karczag Vilmos.

Idő:
Hely:
kesztői iró:
Szem:
szerkesztő:
Tanács:
gedetlenség:
A szer:
— Mi:
A főm:
gületlenség:
— A:
a szerkeszt:
nekestől fel:
mány és tö:
— A:
a szerkeszt:
és a bevett:
— De:
hogy két h:
lat fogni:
— Erre i:
— Te:
Nincs:
kat sorsun:
De há:
A főm:
jó tanácsos:
— Te:
ményeiből:
— Al:
riát, a mi:
— Ig:
— Pé:
jás vagy:
Képzéjen:
nadragot v:
— No:
a mi nem:
— Ha:
risban? —
— Na:
— No:
mulatság v:
kedvű. A v:
zik. Nem a:
franciaia d:
zeskalás-e:
szegény M:
franciaiárk:
kalácsból c:
rezdekid. F:
táljon, Mar:
trombitasz:
ámitni a k:
gát bolond:
kodást. Ki:
a világon:
Páris...
A fő:
— V:
nék alásat:
— V:
leány? S:
— P:
többi...
— N:
harmadik:
— T:
— N:
helyet vál:
— P:
fekete sze:
— M:
husvétkor,
tam, csak:
börtönben.
— D:
— N:
mégis esal:
— M:
— E:
jezet.
— I:
mondjunk:
— S:
terszéghez:
gyedik fé:
— I:
diktálni.
— I:
husétón.
Pisában i:
beteg, va:
Délüött v:
kávházba:
ládé pir:
megtettem:
ebédtem:
nak és le:
semmi ok:
naprendt:
— I:
törjük l:
— N:
husétot,
nálni? R:
— I:
— I:
het. Nem:
lauc:
— I:
írói tanta

HUSVÉTI TÁROZA.

Első fejezet.

Idő: 1884. április 10.

Hely: a „Debreczeni Ellenőr” szerkesztői irodája.

Személyek: a „Debreczeni Ellenőr” szerkesztőségi tagjai.

Tanácskozás. Suttogás. Zúgás. Közéledetlenség.

A szerkesztő belép.

— Mi ez, uraim? Talán a vámháború?...
A főmunkatárs kifejezést ad a közéledetlenségnek:

— A husvétii szám nem jelenhetik meg a szerkesztő ur tárcza nélkül. Ez fenekestől felfordítása volna minden hagyomány és törvényesen bevett szokásnak.

A szerkesztő siet kijelenteni, hogy ő mindig tisztelője volt a törvényes rendnek és a bevett szokásoknak.

— De mit csináljak? Hiszen tudják, hogy két hét óta fáj a kezem, nem bírok tovább fogni.

Erre is megfelelnek:

— Tessék diktálni.

Nincs melegség. Adjuk hát meg magunkat sorsunknak. Diktáljunk.

Második fejezet.

De hát mit? Miről?

A főmunkatárs erre is szolgál kisegítő jó tanácsokkal:

— Tessék valamit elmondani az élményeiből.

— Ah! értem. Valami husvétii históriát, a mi velem történt?

— Igen.

— Például: „A első piros tójas vagy Gizike meglocsolása.” Képzeld engem, mikor még hátulgomboló nadrágot viseltem.

— No az is jó lesz. De inkább valamit a mi nem olyan nagyon régen történt.

— Hát jó lesz: „Egy husvét Párisban?”

— Nagyon jó lesz.

— Nem gondolnám. Az átkozott egy multság volt. Az ég borult, feleségem roskedvű. A kis Kornél sivalkodik és rugdalozik. Nem akar sehogy sem megbarátkozni francia dajkáival. Még az a hatalmas mézskalács-chasseur sem engeszteli ki, a mit szegény Marie hoz neki. Tudni sem akar a francziákról, se az elevenekről, se a mézeskalácsból csináltakról. A mamája ölébe kerekedik. Egyre biztatjuk Mariet: — Trombitáljon, Marie, trombitáljon jobban... A trombitászóval egy darabig csak el lehet ámitni a kicsikét, de sokáig nem hagyja magát boldogulni tétlenül. Újra rá kezd a sivalkodást. Kiűnn zuhog a hideg eső... Nincs a világon ilyen unalmas város, mint ez a Páris... No diktáljam tovább?

A főmunkatárs fejét vakarja.

— Valami regényesebb történetet kernek alásan.

— Vagy úgy? Valami kaland? Szép leány? S a többi?

— Persze hogy azt. Szép leány s a többi...

— No várjon, hát abból csináljunk egy harmadik fejezetet.

Harmadik fejezet.

— Tessék diktálni.

— Ne türelmetlenkedjék. Először a színhelyt válasszuk meg. Jó lesz Olaszország?

— Pompás. Illatos narancs erdők, tüzes fekete szemek, brigantik...

— Mit akar? A narancs még nem érik husvétkor, brigantikat pedig soha sem láttam, csak a Gasperoni bandáját, azt is a börtönben.

— De a fekete szemek?

— Nálunk szebbek.

— De hát kérem alásan valamit már mégis csak muszáj írni.

— Tudja mit mondok én önnek?

— Mit?

— Írja oda, hogy: negyedik fejezet. — Azzal is nyerünk megint egy sort.

— De hiszen még a harmadikban sem mondunk semmit.

— Sebaj. Ön nem ért még ehhez a mesterséghez. Írja csak oda bátran, hogy „negyedik fejezet.”

Negyedik fejezet.

— No már most igazán tessék valamit diktálni.

— Jó, jó. Igazán. Hát kezdjük az első husvéton, melyet Olaszországban töltöttem. Pisában laktam akkor és azt hittem, hogy beteg vagyok. Nagyon rendez életet éltem. Délelőtt 9 órakor keltem, 10-kor a Ciardelli kávéházban reggeliztem egy finzza csokoládét pirított vajjal zsemleszeletekkel, 12-kor megvettem egy costoletta alla milanese-t, 6-kor ebédeltem, este 9-kor theát főttem magamnak és lefeküdtem. A mennyire emlékszem, semmi ok sem forgott fenn, hogy e szokott napirendtől husvétkor eltérjek.

— Elég, ne tessék folytatni. Ezt az évet töröljük ki.

— Nem bánom. Hát lássuk a második husvétot, nem lehetne-e abból valamit csinálni? Róma...

— Az, az, az, az kell nekünk, Róma!

— Nem lehet, kérem, ahogy sem lehet. Nem történt velem abszolút semmi kaland.

— Jaj! jaj! Hát mire való a novella írói fantázia?

— Beszéljen, kérem, világosan. Hát azt akarja, hogy hazudjam?

— Csak a fantáziát tessék egy kissé megereszteni. A fantáziát!

— Na hiszen, ha egy kis fantáziát akarok hozzávenni, hát gondolhatom azt is, hogy a leány, a ki ugyanazon hotelben volt szállva s a Tiberisbe ölte magát, miattam való szerelmi bánatában lett öngyilkos.

— Tetszik látni, mondtam, ugy-e?

— De ha nem igaz.

— Mitsem tesz. Ki tudja azt, hogy igaz-e vagy sem? Ki lát a szívekből?

— Várjon csak, most jut eszembe, mondok én mégis valami igaz történetet.

— Lesz benne öngyilkosság?

— Tessék megvárni a végét. Hogy olvasnám el akkor valaki, ha előre kitálaljuk, hogyan végződik.

Ötödik fejezet.

A történet, melyet elmondani akarok, Rómában kezdődik a table d'hoténál. Ott láttam a hölgyet először.

Nekem ugyan úgy rémlett, mintha nem először láttam volna, mintha ismerős arc volna, de nem emlékszem, hogy hol láthattam.

Nem is nagyon törtem rajta a fejemet. Végre is mindegy, hogy találkoztunk-e már valahol vagy sem. Láthattam utczán, templomokban, képtárakban.

Csinos fiatal nő volt, hímekészekkel, pajkos mosolylyal s két kis gödröcskével arczán, melyek minden nevetésnél láthatókká váltak.

Pedig ugyancsak sokat nevetett.

S tan még többet nevetett volna, ha férje, egy sovány, méregesképű kis francia folyvást kordában nem tartotta volna szigorú pillantásaival.

A véletlen a szép asszonyka mellé jutott az asztalnál s ki nem kerülhettem, hogy némi apró szolgálatoakat ne tegyek neki, a mi úgy látszott a férj uramnak nem nagyon tetszik.

Oh azok a férjek!

A jókedvű kis asszonyka csak alig bírja elfojtani ki-kítőre vívámságát. Ajkait összeszorítja, de a szeméi, azok a hamis fekete szemek folyvást nevetnek. Utoljára már azt kezdem hinni, hogy engem nevet.

De pillantása oly nyújas, oly barátságos, oly biztató, mintha csak azt akarná mondani: — Nos uram, hát miért nem udvarol egy kicsit?

Oh azok az asszonyok!

Na ez már mégis sok. Isten bizony, még a könyökével is meglökött, egy kissé, úgy gyöngéden. Megmernék rá esküdni, hogy nem véletlen esett.

Hanem aztán hirtelen komoly redőkre szedte arczát. Észrevettem, hogy a férj bosszusan harapdálja bajuszát, idegesen igazgatja nyakendőjét s kémlő pillantásai a nőről rém szálnak, meg vissza.

A pajkos asszonyka arra elhallgat s igyekszik fészes komoly méltóságban utánozni férjét. Csak szeméi nevetnek még mindig lopva rém.

A férj türelmetlen várja az ebéd végét, aztán karjára ölti nejét s egy hideg fejbőlintással eltávoznak.

Másnap már nem találkoztunk az ebédnél. Nem állhattam meg, hogy ne kérdezősködjem utánuk. Megtudtam, hogy a grófné beteg s a gróf ur nála marad szobájában.

— Mondja csak, — kérdeztem Ottaviót, a camerierét, — mitéle népség?

Fitymálólág intett kezével a büszke római:

— Tiz frank borralaló.

De a név, az egyike volt a francia aristokratia legbüszkébb neveinek. Régi provencai nemes család, mely kevélyen hordozza czimerének azurkék mezőjében az arany-oroszlánytalpat s az aláírást:

„Talpáról ismerheted az oroszlányt.”

Hatodik fejezet.

Eszem ágában sem volt, hogy próbára tegyem az oroszlánytalpat, oly hatalmas-e még mint ötszáz évvel ezelőtt?

Mi a ménikűt kezdjek én a Johanna királynő hős lovagjának unokájával?

Azt sem tudhattam, hogy a grófné kegyes leereszkedése hozzám csakugyan olyan volt-e, mint én képzeltem. Ebéd végén, mikor egy jó palack Astit kiürített az ember, nem bizonyos, hogy igazán minden oly ragyogó és rózsaszínű-e, mint az ember látja.

Elmúlt vagy egy hét, én azalatt elutaztam. Hát a vasuton Firenzétől Bolognáig kívül találkozom! A grófi párral.

A gróf ur nem méltóztatott rám ismerni. Sápadt, ráncos arca még sápadtabb volt mint a multkor. Szemeit lombán, álmosan becsukta; de észrevettem, hogy macska ravaszágával leskelődik lebecsült szempillái alól.

A szép asszonyka izgett mozgott. Láttam, hogy szólni szeretne, de hallgat. Féltékeny tekintet férjére, aztán megint rém.

Ő is igyekezett hidegséget affektálni de nyugtalanságát nem bírta elpalástolni. Ki-kitör az aggódo szemében, hirtelen lángba boruló arczán. Ugy tesz, mintha ő sem ismerne rém. Hanem egy őrizetlen pillanatban, mikor épen egy alaguton robotogni át, könyökétől ismét kapok egy gyöngéd oldalba dőfést.

Meglepetve tekintek rá s látom, hogy nagy erőlködéssel fojtja el a nevetést. A kis gödröcskéi bájosan tűnöznek elő arczán.

elpirul egészen homloka tetejéig s csak nagy bajjal sikerül zsebkendőjével eltakarni pirulását.

De a következő perczben remegés szállja meg s esdeklő tekintete kimondhatatlan aggodásról beszél.

Szerencsére nemsokára elértük a bolognai pályaudvart.

— Melyik itt a legjobb hotel? Hová száll ön? — kérdezi hirtelen és váratlan a gróf.

— Én uram, a „Tre pellegrini”-hez szállok, — viszonzám; de van ennél előkelőbb hotel is.

Udvariasan meghajította magát.

— Köszönöm.

Megértettük egymást s mindegyikünk más fogadóba szállt.

— Üssön beléd a menyörgős menkü! — gondoltam magamban; — ne félj, nem találkozunk.

S másnap tovább indultam.

De a sátn, kinek kedve telik abban, hogy a legártatlanabb emberek szándékait is rosra fordítsa, úgy intézte, hogy ismét összekerültünk a vasuton.

— Nagyon örülök, — szolt a gróf düheben elsápadva.

— Magam is, uram, — viszonzám.

Nem tudtam, nevessek-e vagy mérgezőldjem?

No de hál istennek nem tart soká. Ferrarában kiszállok.

Ujabb veszedelem. A gróf is kiszállt nejével Ferrarában.

A kis mérges embernek szeméi szikráznak, mialatt hozzám lép s guyonosan udvarias mosolylyal jegyzi meg:

— Ferrarában nem szoktak kiszállni, uram.

— Kivéven ha valaki fogékonyssággal bír a költői benyomások iránt, — viszonzám.

S most már csak azért is megengedtem magamnak egy oldalpillantást a szép grófnéra.

— Igen, igen, a költői benyomások, igazán ez dicső! — mormogott a furesa kis ember, majd megpukkadvá az udvariasságtól és a méregtől.

Neje féltékeny, leskötött szemekkel, remegve húzódott hátra.

— Mily szerencse, uram, hogy a véletlen így összehozott bennünket, — folytatá a gróf fogait csikorgatva, — remélem, hogy együtt töltjük e napot.

Szemelőtt akart tartani. Egy perczig sem eresztett el.

E kellemes társaságban kellett összebargolnom az egész várost. A grófnének feje fáj, otthon kell maradnia, mentegető zótt az udvarias francia.

Mikor az Esték nagy vörös téglá várkastélyába beléptünk, a kis sápadt embernek arca kigyult. A börtönt vágyott látni, hol a Byron által megénekelte szép bűnös nőnek és szerelmes mostoha fiának fejéit levágtatta Miklós herczeg.

Cicerónék fölemelte a csapó ajtót, mely a felső börtönből az alsóba nyílt. Hideg dohos levegő csapott arczunkba. Az alsó börtönek egy ablaka sem volt.

— Iszonyu hely, — szoltam önkénytelen.

— Nem elég iszonyu a házasságtörő asszonyoknak, — viszonzá a francia.

E perczben kiesett kezéből a bot s látam, hogy botja törös.

Nem szoltunk egy szót sem többet.

Kiűnn verőfényes ragyogó nap fogadott. Csak a gróf arca maradt sötét.

Megebédeltünk. A grófnét nem láttam, feje fáj.

A gróf ebéd után kiment egy kissé az utcára szivarozni. Én szobámba mentem. Már esteledett.

Kedvetlenül, fáradtan döltem a divánra. Éreztem, mint nehezedik valami gyászos végzet rém. Szálai körültem fonódnak s nem bírom széttegni. A mosolygó kis grófné alakja jelent meg álmodozó szemem előtt a félmályban. Majd aztán úgy rémlett, mintha a mosolygó vidám arcz átváltoznék s Parisina véres, sápadt feje állt előttem.

Játszik velem a képzelet. Félig ébren, félig szunnyadozva, alig hallom ajtómon a kopogtatást s csak egy gyöngéd kéz érintésére rezzenek föl.

Nem álmodom már. Valóban a grófné áll előttem.

— Az istenért! mit gondolt! — szólok megrettenve.

Hanem még jobban elhülök, mikor az én francia grófném tiszta magyarsággal felel:

— Ej, ne komédiázzon. Féltelmemben már nem tudtam mit csinálni, beszélnem kellett magával. Az isten áldja meg, el ne mondja az uramnak, hogy ismer.

Még jobban bámulok.

— Hogy én ismerem?

— Most már a könyörgésből hangos nevetésbe esap át:

— Hát nem ismert meg? És én itt remegek... hiába.

Gondolkozi kezdek. De a fejem oly zürzavaros most.

A szép asszony kaczagva vállamra üt.

— No még sem találta ki? Én vagyok az Ilka.

— Ilka? Melyik Ilka?

— Ejnye no de nehéz feje van. Az Ilka a X. ezekrászboltjából Pesten.

Csakugyan most már emlékszem reá.

— Hát aztán, hogy lett maga francia grófné?

— Hogy? Hát Párisba mentem, a hol egy sörházat állított Dreher ur s én a kasszánál voltam. Ott ez a gróf belém boldult s nem hagyott békét, míg csak férjhez nem mentem hozzá.

— Hát aztán boldog?

— Na tudja, nem mondom, hogy én is épen beleboldultam az uramba; hanem jó becsületes ember. Egy kicsit fősvény, egy kicsit mérges, egy kicsit kevély; hanem már azt megszoktam. Aztán látja grófné vagyok; az is ér valamit.

— Igaza van és én szerencsét kívánok tiszta szíveimből.

— Jó, jó, de most igérje meg, hogy nem szól az uramnak. Mert ő szörnyen reatellné, ha egy régi ismerőssel kellene találkoznia.

— Megigérem.

Kezet nyujtott.

— Isten áldja meg.

Hanem az ajtóból még egyszer visszafordult.

— Igérje meg azt is, hogy nem jön utánunk.

— Megigérem azt is.

— No már most igazán áldja meg az isten:

Hetedik fejezet.

A főmunkatárs ur rám néz.

— Vége van?

— Vége.

— Um, én azt hittem, hogy regényesebben végződik.

Vártasi Arnold.

Nala és Damajánti.

— Epi z ó d a M a h á b h á r a t á b a n. — *)

X. Ének.

„Mint atyádé az ország,
Ugy enyém is — ezt nem kétlem...
De nyomorban menni hozzá...
Nem megyek! nem sommiképen!
Mentem egykor boldogan, mint
Örömednek növeleje —
Menjek-e most koldusán, mint
Gyötrelmednek növeleje?”
Igy beszélt Nál király ezt
Damajántnak többször ismét
Vigasztalva gyöngé párját,
Fél paláttal füdve testét.
Egy köpenybe burkolózva,
Erra-arra jártak-keltek,
Étlen, szomjan, sáppadozva
Végre egy kunyhóra letek.
A kunyhóba hogy beértek
Nisadának fejedelem
Damajánttal szép nejével,
Lehevert a pusztára földre.
Ugy ruhátlan, nyoszolyátlan
Porral, sárral befödöttön
Csakhamar elszenderült Nál
Ott az isten-atta földön.
A szépséges Damajántin
Szinte erőt vett az álom.
Ott aludt a bányat karján,
A legjobb nő a világon.
De mig Damajánti szunyadt,
Nál fölrzett — óh Felségem!
Lelke kinban sajgott rengett,
Nem alhatik úgy mint régen!
Elgondolja trónja vesztét,
Baráti elpártolását,
Mély vadonban bujdosását...
Ilyen gondok könyvékezték:
„Mi lesz velem ha megteszem?
Mi lesz velem ha nem teszem?
Nem volna-e jobb meghalni,
Embert, but, bajt mind elhagyni?
Ez itt, kinek esküm adtam,
Mennyi kint lát én miattam!
Nélkülöm tán ugy lehetne —
Övéhez elmehetne!
Ha velem jár — semmi kétség —
Vár rá sok kín, szenvedés még!
Hogyha elhagyom, ki tudja?
Tán öröme viszi utja!
Meggondolta ezt nem egyszer,
Meggondolta száz ezerszer!
Csak azt hitte: jobb elhagyni —
Boldog lesz még Damajánti.
Mert az uton baj nem éri,
Tiszta lelke öt megörzi!
Oly dicső, oly szende, szép, jó,
Hű, szelid... jobb sorsra méltó!
Hánykódott így sokáig;
Bánta-szánta Damajántit.
Hajh! de Káli lakta lelkét!
El kell hagyni szép szerelmét!
Látva, hogy ő van ruhátlan
S neje alszik egy palástban,
Gondolá, hogy elmetéli!
Elég lesz a fele neki!
„Oh de miként, hogyan szeljem?
Kedvesem hogy fel ne keljen?
Igy borongva király Nála,
A kis kunyhót körül járta.
A mint járdal jobbra balra,
Nézdél erre, nézdél arra:
A kunyhónál ott közelben
Kardpengét lel hüvelytelen.
A ruhát elmettzi azzal,
Felföltözi lopva, halkkal
S alvó nejét oda hagyva,
Bomlott észszel tova nyargal.
Majd változott szenvedélylyel

*) Folytatva a Kistaludi társaság ülésein Szász Károly.

A konyhóhoz vissza lépdél;
Nézte hosszan Damajántit...
Szeme megsirt... sirt sokáig.
„Kit a favó szél se bántott,
Kit a napsugár se látott,
Alszik itt a ronda földön,
Gyámol nélkül elgyötörtön!
En kaczagó, szende szentem!
Hogy szunnyad itt félrongy mezben!
Mint a bolond, a szépséges!
Mi vár rá, ha majd fölérez?

Fiók Károly.

Feleség szöktetés.

Irt: Karczag Vilmos.

Mindenekelőtt a kellő tájékozhatóság végett és a szülők megnyugtatója előre kell bocsátanom, hogy abban a történetben, a mit most elmondani akarok nem játszik szerepet a szerető; főhősök, csak a férj, feleség meg — egy anyós. És tessék elhinni, hogy ahoz, hogy egy kis menyecske ott hagyja az urát, nem mindig kell a szerető, legtöbbször elég egy anyós is.

Még bele se kezdtem a történetembe, s már is elárultam a fődolgokat. Kőváry válik a feleségtől, s a főök a kis Eliznek az édes mamája.

Az egész világ csodálkozik a válóperen. Kőváry négy évig udvarolt a kis Eliznek, forrón szerették egymást. Mikor a viszonyuk kezdődött akkor Kőváry még gazdasztanuló volt, s mire egymáséi lettek, Kőváriból földbirtokos vált; illetőleg megfordítva, mikor földbirtokos lett belőle, akkor a kis Elizt is hozzá adták feleségül. Mert azt is tudni kell, hogy a földbirtoknál nyomósabb argumentum nincs a szülők előtt. Azt hogy „szerettem” minden diák gyerek mondhatja anélkül hogy feleséget adnának neki, de a ki olyat tud mondani hogy földbirtokos vagyok, annak meg feleséget is adnak s a szerelméről bizonyítványt sem kérnek.

Igy volt ez a Kőváryéknál is. Végre is tény az, hogy a kis Baranyi Eliz a gazdag Kővárynak lett a felesége s a lakadalom napjától számítva együtt éltek békességben teljes — három hétig. Hanem ekkor özv. Baranyiné az Eliz kedves mamája kijelentette hogy:

— Gyermek, melletteket veletek akarok élni, és gyönyörködni akarok a boldogságotokban.

Harmadnapra se gyönyörűsége se boldogsága. — Eliz egyre az ura körül settenkedett, az ura meg Eliz körül. Magára hagyták; hát mit tehetett? Azt a mit minden öreg asszony: morfondirozott, és zsembeskedett. Hát ezt érdemelte ő, mert 17 évig gondozta ápította azt a rossz gyermeket anyai szeretetével? Ime most rá se figyel! mikor az ura ölébe ugorhat, akkor őt meg sem látja. Megverte az isten mikor először az a gondolata támadt hogy ebbe az átkozott házba tegye be a lábát. Itt lesz az ő temetője.

— Ne nyaladjatok mindig.

— De mikor jól esik. A férjemet csak megcsókolhatom tán!

— A férjedet, mindig csak a férjedet. A mamára rá se nézünk. Minek is? Mit lábatlankodik itt. Ötödik kerék a szekéren; felesleges portéka. Menjen vissza oda, a honnan hozta az ördög.

Kőváry közbeveti magát.

— De édes mama hiszen mi szeretjük.

— Szerettek? Itt hagytek ülni a sutban naphosszat.

— De hát mit csináljunk?

— Semmit. — Nem kell semmi. — Majd tudom én, hogy mit csináljak én.

És ettől fogva kezébe vette a háznál a vezérszerepet. Épen jókor mert nemsokára arról győződött meg, hogy az itju párnál felforduló félben áll a világ sorja. — A férj uram nem lát a gazdaság után, és nagyon hamar neki kezdett a casinó meg a kávéháza járásnak. — És a gazdaasszonyi dolgokba is beleavatkozik; hamar megérzi ha kozmás az étel, ő dirigálja, hogy a menyecske mikor miképp öltözködjék, sat. — Ez így tovább nem lehet, nem mehet. Baranyiné kijelenté, hogy Kőváry urnak tessék megtanulni mi a férj kötelessége.

Kőváry ur kifakad.

— Édes mama, ez az én dolgom meg az Elizé, ne tessék beleavatkozni.

— Így vagyunk? Feleselünk, veszekedünk. Jól van. — A fogadj istenre megadjuk az adjon istent. Tessék basáskodni férj uramnak a hol tud, de az én leányomnak én vagyok az édes anyja, és az is maradok. Azt ugyan nem fogja agyon martraírozni.

Kőváry dühösen becsapja maga után az ajtót és elszalad otthonról.

(Tegyenek tanúságot a férjek, hogy ők is nem így tennének-e?)

Nem télt bele egy hét s özv. Baranyiné csipőjére tett kézzel ily szavakkal állt leánya elé.

— Eliz! Láthatod, hogy ez az ember a mi hóhéruunk. Holnap megindítjuk a válóperet.

— De mama...
— Egy szót se többet. Csak bizd reám ezt a dolgot. Még ma összehajkolunk s ágytól asztaltól válni fogunk.
— De édes mama...
— Igen a te jó szerető mamád, a ki

boldogságodat akarja, a ki megment téged, ne félj virágom, megszabadítlak ettől a tigristől.

Szabadkozás ide, szabadkozás oda: Kőváry urat a feleségének ott kelle hagyni.

Baranyiné kitűnő gondos jó anyja, a kinek legszentebb kötelessége a leányát boldogítani. Hiába beszél Kőváry, hiába hirdeti szelbibe hosszába, hogy neki ilyen, meg olyan anyósa van, a ki dirigálni akar a háznál. No bizon, mintha mulhatatlanul rosznak, nyűgnek, tehernek kellene lenni minden anyósuk. Ráfogás. Merő ráfogás. Hát talán a Varsai Károly anyósa rosz asszony, a miért azt tartják róla, hogy ma is szőbb asszony a menyénél. Irigység. Kiöltözik takarosan, szépen, hát bizony meg se látják mellette a menyét. Vagy talán a Horváth Sándor anyósa rosz asszony, a miért, hogy öröklik a fia becsülete felett, és szemmel tartja a kis menyecskét, mert hajlandósággal bír a kikapóságra. Az igaz, hogy mindenütt és mindenben udvarlót lát, de hát ez csak azt bizonyítja, hogy résen van. És azt kértem, hogy Varga István nem helyesen tette-e, hogy a vejére ráesett, mikor az a szerető után oládkodott és az utca közepén, fényes nappal, ország világ szemelattára tette csúfá az utca közepén. Jól végig verte a parapléjával. — Helyesen tette. — A kinek olyan anygali felesége van, mint a milyen az ő leánya, az ne szaladjájon minden szoknya után.

Annak a szegény Kassai Jánosnéknak az anyósát meg azért szidják mindig, hogy egy szót se tud magyarul, s még is mindig beleköttyog a beszélgetésbe. Hát tehet az szegény arról? De persze az anyós mindgyárt rosz és alkalmatlan mihelyt anyós, hiába mondja a példa szó hogy: jó az öreg a háznál.

Tessék csak megnézni az öreg Vekerdinét. Hát van a világon boldogabb asszony, mint az ő leánya, a kinek a házra soha semmi gondja. Bezegott ott nem lopnak a eselések a spájzból, a konyhaedényt nem esz meg a rozsdá, a eselések szeretői nem esatagolnak a ház körül, a ruhát nem eszi meg a moly, a padlásról nem vész el a fehérnemű, s a férj uram engedelmes mint egy bárány, kávéháza casinóba nem jár, kártyát nem vesz a kezébe, bor sört nem iszik, — hanem ott-hon ül szépen mindig, és még a gondolatát is kilesi a feleségének. És mindez a Vekerdiné érdeme. Híre van hét vármegyében.

Ilyen híre, ilyen érdemeket akart szert tenni Baranyiné is. — Nem az ő hibája, nem az ő veszedelme hogy nem sikerült. Majd megkésérül még az ember.

A fősztelendő minden kísérlete hiába való volt. A fiatal házaspár ágytól asztaltól elvált egymástól, — és a válóper a többi fórum előtt is javában folyik.

Kőváry azt gondolja magában, hogy ha az az asszony azért a házpiáért képes volt engem itt hagyni, akkor nem is szeret, nem is szeretett soha. Ilyen álnok, hitetlen teremttel nem lehet egy fedél alatt lakni. Jó hogy kibújt a szeg a szákból, jó volt megtudni az igazságot idejelenkor.

Eliz helyett meg gondolkodik a mamája: „Látod, látod megmondtam, tudtam; az az ember soha se szeretett, mert nem jött utána. Örül a nyomorult, hogy szabadulhat tőled. Jól van, férj uram, legyen a hogy ön akarja: válni fogunk.”

— De én nem akarok, próbálja ellenvetni Eliz.

A mama szeméi tüzet lövelnek.

— Hallgass. Ez nem a te dolgod, ez az én ügyem. Mit értesz te a magasabb taktikához. — Ugy lesz a hogy én mondom. Válni fogunk. — Holnap lesz az első tárgyalás. Eu is ott leszek melletted. Ugy adod elő a bíró előtt a mint betanítottalak. „Engesztelhetetlen gyűlölség”. Mikor majd megjelenik előtted az az ember, rá se nézel, meg se látod. Ertetted?

Eliz megértette. És másnap megjelent annál a törvénykezési actusnál, a melyet hivatalos nyelven úgy neveznek, hogy: „békeltetés.”

Ezek a békeltetések annyiban bírnak történeti nevezetességgel, hogy ott a házasságok sohasé békülnek ki.

A főlépcsőn találkoztak. Nem ösmerték meg egymást, mintha idegenek volnának. Kőváry csinosan öltözve, borotvált arccal, pedrett bajusszal, gondosan fésülve jelent meg; a kis Eliz meg ragyogott. Szép szöke haját elől homlokára göndörítette, s azt a piros rózsával díszített kalapot tette fel, a melyiket együtt vásároltak Akossal. Ruhája ingerlen simulat karsu természetű, s lesütött szempillái alól olyan igézően tudott előkandikálni. — Ugy nézett ki, mintegy 15 éves kis anygal a kinek még sohasem vallottak szerelmet, s a ki az első szerelmi vallomás után eped.

A bíró ur öszbe induló öreg ur volt; a kis Eliz aligah annak a kedvéért cziczozta magát egy fél magát.

Egy szinész lép ki a bíró szobájából, és egy gazdagon öltözött urnó. — Azok is válóperben vannak.

— Kálmán te nem jössz? kérdi az urnó az előszoba ajtajában.

— Nem kedves. Majd az ebédnél találkozunk, felel a szinész.

A hölgy bájos szeretetreméltó mosollyal az ajkán távozik.

Kőváry megszólítja a szinészt a ki régi jó pajtása:

— Kálmán! Ki volt az a gyönyörű asszony?

— A feleségem, felelt Kálmán.

— Mit csináltak itt?

— Elváltunk?

— Miért?

— Engesztelhetetlen gyűlölség miatt, — mondja Kálmán nevetve.

— Engesztelhetetlen gyűlölség? Es ti együtt ebédelték?

— Nekünk lehet, mi „m ü v é s z p á r” vagyunk.

Pár percz múlva a bíró előtt áll a férj és a feleség. A kis Eliz szemben a mama foglalt helyet, hogy szemmel tartsa, s ne-hogy valami gyengeség vegyen erőt a kis menyecskén.

A bíró ur ma ép oly zord, hideg mint máskor. De nem is csoda, ez a sok válóper, s békeltetés kiveszi az embert a sodrából.

Kezdődik a régi nóta.

— Gyűlölöm, — szól a férj.

Es aztán vizshangzik Eliz reszkető ajkain:

— Én is gyűlölöm.

A bíró ur haragos lesz, s elveszti türelmét; — rátör a megzavart kis menyecskére.

— A gyűlölet még nem elég.

Eliz elejti a fonalat, még a mamára is eltelejt nézni; halkán, megrettenve kérdi.

— Nem elég? Hát mi kell még?

— Ehez még egy 50 krajczáros bélyeg is kell.

— Bélyeg a gyűlölethez?

— Eh mit gyűlölethez! Ehez a békeltetési jegyzőkönyvhez.

A jegyzőkönyv elkészül, a békeltetés sikertelen marad, a felek távoznak.

Az ajtó küszöbén egy pillanatra férj és feleségnek találkozik a tekintete. Mindkettő megrezen, mindkettőnek arcába szökik a vér, s Ákos lopva megszorítja Eliz kacsóját.

De Kőváryné a kellő időben ott terem Eliz mellett, s a szerencsétlenséget elhárítja. Karját nyújtja Eliznek; ők elmennek jobbra. Ákos elmege balra.

Otthon Eliz bezárkózott szobájába, és sirt, mintha ma a lelke boldogságát örökre elvesztette volna.

Es ez a sírás nem szűnt meg késő estig. Akkor meg hiába biztatták, nem akart lefeküdni. Ugy is tudja ő, hogy nem fog aludni. Kikönyökölt az ablakon, és aztán soká, nagyon soká nézett ki a csillagos éjbe. Egyszerre hirtelen egy alak jelent meg mellette. Eliz megretten és futni akart.

— Én vagyok: Ákos! Eliz! Hát igazán gyűlölsz te engem?

— De te gyűlölsz engem?

— Szeretlek. — Édes Eliz, szeretlek. — Hát miért nem mondtad ezt a bíró előtt?

— Azért mert neki ahoz semmi köze. Hát gyűlölsz? Igazán gyűlölsz? Nagyon gyűlölsz?

A kis menyecske elpityeredik s férje vállára hajtja oda szép szöke fejét és megcsókolja férje nyakát ott, a hol ajkával érinti. Az ajkát még nem merné.

— Nagyon, nagyon, nagyon szeretlek édes kedves kis feleségem.

Es ezután következik egy hosszú, forró-fullasztó esők.

(Hogy ennél az idylli jelenetnél a holdvilág sütött: azt mondani is felesleges.)

Egyszerre egy kis zaj veri fel őket.

— Mi az?

— A mama!

Eliz birtelen beugrik. Ákos néhány lépésre odább fut.

Nem a mama volt, csak a fa levele zörrent meg.

Az ablakban ismét megjelenik Eliz anygali feje, kibontott hajával, s Ákos ismét az ablak alá oson.

— Mit tegyünk? kérdi agógdva Eliz.

— Szökjünk meg, hangzik Ákos elhatározó válasza.

A trécsfalvai nőegylet.

Irt: Szabolcsi Lajos.

Holnap, husvét vasárnapján lesz egy éve, hogy megalakult, és azóta folytonosan és áldásosan működik Trécsfalva és környékén. És ez így van jól, mert Trécsfalva a felvidék azon kietlen és kopár helyiségei közé tartozik a hol a természet mostohasága valóságos orgiákat ül és teljesen souverain uralkodik. Ennek egyensúlyozását vállalta magára a trécsfalvi nőegylet, mely ma már 10 tagból áll, és egyre gyarapszik.

A trécsfalvi hölgyeknek körülbelől ez a karakterisztikája:

1/5 gyöngédség
1/5 méltányosság
1/5 szívjóság és
2/5 trécselés

tehát 1/5-del több mint a mennyi épen kívánatos.

Ma mindannyian nagy-gyűlésre hivatalosak Ligeti Ágatha ő nagyságánál, a trécsfalvi nőegylet elnökénél. Mindnyájan megjelentek, hogy megteremték a keretet a tizek tanácsának. Mennyi kellem, mennyi báj;

A tiszteletes ur, ki a nőegyleti titkárság tisztét viszi, ugyancsak izeg mozog széken csakhamar aztán belátja helyzetének tarthatlanságát, és az évi kimutatások adatait vizsgálgatja meglehetősen közönyt szívelve.

A trécsfalvi nőegylet tagjai észre sem veszik.

Párolgó mokka nedű mellett ülnek körül a kerek asztalt és legott áttérnek a napirendre.

— Képzelve kedves lelkem szomszédném, milyen bosszuságom volt már megint a szakácsnőmmel! — kezd a trécsfalvi nőegylet egyik érdemes tagja.

— Mi történt már ismét? — kérdi a szomszédnő. — Csak nem tart szeretőt?

— Szeretőt? Rosszul mondja kedves lelkem szomszédném, mert az szeretőket tart, szeretőket — többes számban.

— Az enyém nem tart szeretőket és mégis mindig elsőzza a levest, — véleményezi a harmadik. Az elnök Ligethy Ágatha csemettyűje esendett kér. A tiszteletes ur köhéscel. Kárba vesztett fáradság, mert a negyedik tag, tárgyszerozaton kívül azt indítványozza, hogy:

„Hozzunk egy nőegyleti határozatot mely szerint nőcseléd csak az lehet, a ki vagy himlőhelyes, vagy pedig tul van a 60 éven.”

— A férjét félti, — sugja az ötödik a hatodiknak.

Természetesen a hetedik sem marad szótlán és magával sodorva a nyolczadikat, a kilencz és tizedikkel együtt oly ensembelt teremtenek, a melyet széles ez országban csakis Trécsfalván produkálhatnak.

A beszéd árja egyre dagad, a mokka nedű egyre apad. Minél jobban apad a mokka nedű, annál nagyobbra dagad a beszéd árja. Ez természetesen, hiszen az egyik a másikból folyik — és vice versa.

A tiszteletes ur végre felkel helyéről kenetteljes hangon kérve a tisztelt nőegyletet, hogy teljesítse nemes misszióját és szavazza meg annak a súlyosan beteg Máltásnének a kért segélyt.

— Megszavazzuk — de előbb az indítványt.

— Halljuk, halljuk!

A hang chaos perczről perczre nagyobb hullámokat ver, míg végre az actiót itt is reaktió követi. Csend lesz, — vagy legalább ehhez hasonló valami.

A negyedik tag feláll és ismétli indítványát a nőcselédre vonatkozólag.

A vélemények elágaznak, megállapodásra nem tudnak jutni.

A tiszteletes ur — ezt látva — könyörgő hangon újból figyelmébe ajánlja a t. gyűlésnek azt a súlyos betegségben sínló szegény Máltásné.

„Kétszer ad, ki gyorsan ad” végzi a tiszteletes ur, aztán újból elmerül a statisztikába.

A nőegylet t. tagjai nem hallják.

Tudják ok nagyon jól, hogy még senki sem kopogtatott náluk hiába, mindenkinek megadták ok a kért segélyt busásan; ha az egylet pénztárából nem télt, a sajátjukból sem sajnálták. Mit buzdítja hát őket folyton a tiszteletes ur. Nekik arra semmi szükségük. Reá se hederitenek.

Az indítvány mely a eselések korát lesz hivatalva szabályozni egész lényüket elfoglalja. Ez valóban életkérdés, melynek megoldása halasztást nem szenvedhet. Sugnak bugnak, élnek kézmozdulatokkal magyarázzák egymásnak a próés contrát; közbetevéseket tesznek, repararálják egymás nézeteit, a mire aztán az indítványozó higgadt és kölcsönös megostátás után újból szót kér.

A tiszteletes urt megelőzi:

— „Kétszer ad ki gyorsan ad.”

— Halljuk az indítványozót!

— Halljuk! Halljuk!

Az indítványozó, a kék szemű, szöke haju jegyző már beszédébe akar togni, a mikor a trécsfalvi egyház harangozója megzavarja a felette érdekes pillanatot.

Félénken közelít a tiszteletes ur felé, de jövetéle mindenkit figyelmessé tesz.

— Alázattal jelentem a tiszteletes urnak, hogy Máltásné meghalt.

A tiszteletes ur készséggel égre fordítja, és két kezét imára kúcsolva azt az egy szót rebeget:

— Feltámadunk!

VEGYES.

Minta-házasságok. A francia kormány a gyarmatokra deportált gonosztevőknek tudvalevőleg hasonszerű felelősséget ad, hogy idejük kellemesebben teljék el. Három év előtt három rablógépkész nősült meg. Paurnak oly feleség jutott, a ki két gyermekét meggyilkolta, azon felül gyújtogatónő és nagy tolvaj volt; ebből példás gazdasszony lett, a ki azóta születetet gyermekén rajongó szeretettel csiung. Az igazgatóság jelentése szerint ugy élnek, mint a galambok. Calon egy 20 éves utozaleányt vett nőül, a ki gyermekét eleve nem tevette el és egyedül tört be egy házba rabolni! most szorgalmas háziasszony és szerető anyja. A harmadik gyilkos neje testvérét ölte meg, s mintegy 300 tolvajlást követett el; most becsületessége miatt nagy tiszteletnek örvend a deportáltak között, a kik pénzügyekben tőle kérnek tanácsot. E három gonosztevő pár házasságle — így ir az igazgatóság — mintaul szolgálhatna sok becsületes embernek!

A törvényszék előtt. Biró: Vádlott, mondja meg, mi a foglalkozása? — Vádlott: (elzúllott piros orru férfiu!) Főltaláló vagyok. — Biró: Hát mit talált

föl már eddig? — Vádlott: Még semmit. De már — keresek. — Társaságban V. ur kis történetkét mond el B. asszony és leánya jelenlétében. A történet befejezése után B. asszony elnyeti magát. A leánya (komoly hangon): — Hogyan mama, hát te megérttetted! ...

Félreértések láncolata. A francia nyelvnek általában véve igen szabatosak ugyan a kifejezései, de azért mégis akárhány félreértésre nyújthatnak alkalmat. Ime egy mulatságos példa! Két vadász hazatérő útjában találkozik. — „Honnan jössz?” — „Az egyik a másikat, a ki reszketett a félelemtől. — „A bondy-i erdőből.” — „S azért vagy így felhagatva?” — „Hogy ne, rablók támadtak meg!” — „Hányan voltak?” — „Sept!” — „Hogy mondtad?” — „Je dix sept.” — „Dix sept?” — „Nem, sans dix.” — „Cent dix?” — „Nem, nem sans dix, sept.” — „Cent dix-sept?” — „Kétségtelenség, sept, sans dix-sept!” — „Sept cent dix-sept?” — „De hát nem értesz? Je te dix sept, sans dix.” — „Dix-sept cent dix? Fel akarsz ültetni?” — „Je te dix sept, sans dix-sept.” — „Dix sept cent dix-sept? Ugy hát nem esodáalom, hogy ily nagy tömegtől megjéjtel.”

Eladó Ház.

B. Ujvárosban a piácson levő Ticz Lajos féle ház eladó, esetleg érbe kiadó értekezhetni felőle

Huszár Károlylyal Debreczenben.

Egy ügyes szakértő

DETAILELÁRUSÍTÓ

gőzcseplőgépek eladására kerestetik.

Kérvények H. 8690 sz. alatt Haasenstein és Voglerhez, Berlinbe intézendők. —

BORSÁNYI VIKTOR

GAZDASÁGI GÉPÉSZ DEBRECZENBEN

N.-Váradutoza 2227. saját ház.

Ajánlja a nagyérdemű gazdaközönségnek újonnan és dusan felszerelt

GAZDASÁGI GÉPRAKTÁRÁT,

hol jutányos árrban kaphatók: minden egyes, kettős és három barázdas ekék és eke-rezsek, kapó és töltőgépek, Magtakszárók, Howard és Skot boronák soros és szórva-vefőgépek, széna gyűjtők, szecska és répvágók, tengeri morzsolók, esőves tengeri daralók (kis óriás.) Legujabb szerkezeti könnyű!

JÁRGÁNY CSEPLŐGÉPEK.

többféle szelelő- s Backer-féle rosták fűzőg választó szerkezettel; Export rosták, konyoly és kükölyg választók. (Triurok) könnyen kezelhető ruhamangorló gépek, kerti fecskendők, borsajtók, továbbá

Gőz cseplőgépekhez való részletek:

tengelyek, rézperselejek, aczéldobozok, fűlécok, fapercselyek, rugók, csavarok du gattyu karikák, (kolbeurige) kazancsövek, esőzörítógépek, tüzelőrozályok, szivatóművek, malomtengelyek, aczélesapok, merítő bádógok, rostaszövekek s egyéb géprészek.

Gépműhelyünk: újabb és több segédgépekkel felszerelvény, mindenféle gép és kazánkészítéseket, javításokat, vasesztérgályos munkákat jutányos árral mellett gyorsan teljesítik.

Egy 8 lóerejű Shuttleworth féle gőzcseplőgép ugyszintén egy csak öt hétéig használt, 8 lóerejű magános új cseplőgép (gőzmozgony nélkül) jutányos árral eladó.

Messze ágazó gyári összeköttetéseimmél fogva kivanatra bármiféle gépeknek, vagy géprészeknek megrendelését, beszerzését és felállítását gyorsan és jutányos árral eszközölöm.

500.000

m á r k á t n y e r h e t n i.

Ezen nagy összeget nyerhetni esetleg a főnyereménnyel a kormány által kibocsátott és az állam összes vagyonával biztosított hamburgi pénzkiosorolásnál.

E sorsjáték 50,500 ny e r e m é n y t tartalmaz, mely 7 osztályban fognak kisorsoltatni. Több mint felének a kibocsátott sorsjegyeknek okvetlen nyerni kell. Egy sorsjáték sem ugyanígy előnyökét. A nyeremények részletezve következőleg vannak beosztva:

1 jutalom	á m. 300,000	26	á m. 10,000
1 nyeremény	á m. 200,000	56	á m. 5,000
2	á m. 100,000	106	á m. 3,000
1	á m. 90,000	253	á m. 2,000
1	á m. 80,000	6	á m. 1,500
2	á m. 70,000	515	á m. 1,000
1	á m. 60,000	1036	á m. 500
2	á m. 50,000	60	á m. 200
1	á m. 30,000	63	á m. 150
5	á m. 20,000	29020	á m. 145
3	á m. 15,000	19640	á m. 124, 100, 94,

67, 40 és 20 márká.

A sorsjegyek ari hivatalból lettek megállapítva. Az első osztály:

- o. é. 3 frt 50 kr. egy egész eredeti sorsjegy
- o. é. 1 frt 75 kr. egy fél "
- o. é. — 90 kr. negyed "

Kérjük a megrendelésekhez a megfelelő összeget o. é. papírpénz, vagy magyar és osztrák levéljegyekben csatolni. A legzélszerűbb a postautalvány e célra.

Minden sorsjegy küldeményhez mellékeljük a nyeremények beosztási táblázatát. Ha ezen táblázat a rendelőt ki nem elégítene, hajlandók vagyunk a sorsjegyeket huzás előtt visszavenni, és az árát visszaszolgálni.

Minden megrendelő neve pontosan feljegyeztetik könyveinkbe és a huzás után a hivatalos huzási listajstromot mindenkinek megküldjük.

A nyeremények kifizetése állami felügyelet alatt történik minden huzás után. Csakúgy már több mint 70 év óta áll fenn és már többször voltak azon kellemes helyzetben Ausztria-Magyarországon 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 márká nyereményt kifizeteni, és ezáltal számos család jövőjét megalapítani. Ezer és ezer ember bocsátkozik sorsjáték vásárlásba, anélkül, hogy biztos lenne vele nyerni, de dacára annak, igen helyesen eszelésként az, ki az állam által kibocsátott és biztosított sorsjátéknál, mely oly nagy előnyököt nyújt szerencsésjít próbája, hol kedvező esetben azonnal nagy tökéhez juthatni. Tükintetve véve a nagyszámú részvételt, mely az államsorsjátéknál biztos kilátásban van, kérjük a megrendeléseket lehetőleg gyorsan eszközölni, de semmiesetre később mint

1884. évi április 30-án.

hogy még a huzás előtt minden megrendelésnek pontosan eleget tehesünk. A megrendelések között e u hozzánk intézendők.

Isenthal & Comp.
Hamburg.

S Z A B Ó L A J O S

DEBRECZENBEN, rózsatér.

ajánlja a nagyérdemű közönségnek tavaszi és nyári cikkekben nagy választású raktárát:

DIVATOS RUHAKELMÉK.

Fekete és színes ternók, kasmirok, kendők.

GYÁSZ CZIKKEK.

Színes perkal, kreton és szatinok.

KITŰNŐ SZABÁSÚ FÉRFI INGEK.

Vászonneműek, ágyterítők. Fekete selyem kelmek és kendők. Jó minőségű kötő pamutok. Ruhadiszek, gombok, csipkék, szalagok.

NAPERNYŐK és ESERNYŐK.

≡ J u t á n y o s s z a b o t t á r a k . ≡

Orvos bizonylatok

M a r g i t

G Y Ö G Y F O R R Á S R Ó L.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéges vizek között, — vegyi alkotásának szerencsés összetétele és szabad szénasav, de gazdag, lélegző szénasav tartalma.

Dr. Koranyi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos Jó hatásnak találtam a légtak és gyomornyálk hártványának hurutos bántalmánál. A Seltersi, Radeini, Vichy, stb. vizektől különbözőbb esékélyebb szabadszénasav tartalmánál fogva, s azért véresek lehetőségei, vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénasavany dúsabb vizek előtt előnyös bir

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásnak bizonyult a légző- és emésztő- és vizeletszervek hurutos bántalmánál oly anyira, hogy jelenleg rokon alkalmat másványi borszénasav alig rendeltek. — esékély szabad szénasav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazták, a melyekben a Seltersi, Giesshübli, Gleichenbergi vizeknek használatát határozottan káros volna

Dr. Navratil Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdő-, gyomor, vizelelyag idült hurutját szüntogy oszlatja, mint a gyakorlati, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorhaj volt jelen

Dr. Poór Imre Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli. Előnye, hogy a betegek élvezettel isszák, s hogy sem bevétel, sem belélegezve, a fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértörődést.

Dr. Kétly Károly egyetemi tanár. Légző, emésztő-szervek hurutos bántalmánál jó eredménnyel alkalmaztam Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli vizek fölött kisebb szénasav tartalmánál fogva előnyvel bir

Dr. Barbás József Rókus-kórházi orvos. Légző, emésztő- és vizelet-szervek hurutos bántalmánál bátraa versenyez a külföldi szikéges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyetemi tanár, udvari tanácsos. Légző, emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos Seltersi, Giesshübli és Vichy-vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ízénél fogva ajánlható a légző és emésztő-szervek kórállapotánál.

Ez idő szerint Európa legelső és leglátogatottabb tüdőbetegek klimatikus gyógyintézet **Görberedorf** „Margit“-forrás gyógyhatásáról. — Sok oldala lezokodvezető eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben a „Margit“-forrás gyógyvizet alkalmazása által a légtak idült hurutos bántalmánál tapasztaltam, hivatala örömmel magamat ezen betegem által kedvesen fogyasztott és jól tartó gyógyvizet a legsürgősebben ajánlani.

Görberedorf, 1879. márczius 18-án. **Dr. Römpler Teodor.**

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

Kizárólagos **ÉDESKUTY L.** magy. kir. udvari szállító-főraktár nál Budapestben.

Kapható azonkívül minden gyógyszerárban, fűszer-kereskedésben, szállodában és vendéglőben.

VÉGELÁRULÁS.

A me gye háza melletti Schwartz Fülöp utcáján volt labbeli üzletet birói árverés útján megvásárolván, az abban levő mindennemű

női, férfi és gyermeklábbeliket elköltözés miatt **végkiárulom**

Felhívom tehát a nagyérdemű közönséget ezen olcsó bevásárlásra kinalkozó alkalmat el nem mulasztani.

Tisztelettel SPITZ B.

Köszén kátrányt

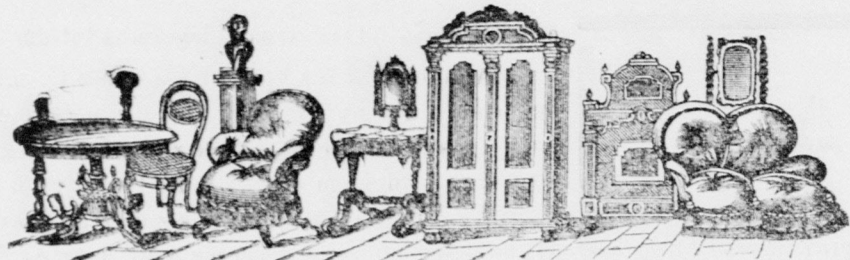
a legjobb minőségben zindely- és deszka tetők behuzására, csulapok melyek a földbe ásatnak, továbbá: keritesek és gazdasági épületek befestésére ajánl

50 és 100 kilós hordókban

a debreczeni légszeszgyár igazgatósága.

SÁRKÁNY bizományi butor-csarnoka

(Honl gyártmány) BUDAPESTEN,
Gizellatér 3. sz. 1. emelet a Deák-Ferencz-utca sarkán

ajánlja a magas urasá-
goknak és nagyérdemű
közönségnek csarnok-
ban elrendelt hazai asz-
talos és kárpitos meste-
rek közreműködésével
nagyserű választékban
elhelyezett elegáns sa-
lon-, ebédlő-, háló- és
fogadó-termek butorait,
ugyszintén polgári ki-
hazasításokra készített

egyszerű de szolid asztalos és kárpitos butorokat.
Nagy készlet legújabb divatu izlésteljesen kiállított szalon garnitúrákból atlasz, selyem, bársony,
burett, crepp szatin és jutteszövetekből rendkívüli olcsó árak mellett.
Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek. Vidéki megrendelések 10% előleg beküldése
mellett teljesítetnek. Csomagolási díj 4%.

Az 1888. évi XXXI. törvényezikk értelmében kiállított
eredeti szölv

RÉSZLETIVÉK

kiadatnak,

REISMANN N. bank és váltó üzlet által Budapesten, u. m.

Magyar kir. díj kölcsön sorsjegyek.

1864-iki állam sorsjegyek.

1860-iki állam sorsjegyek.

Tiszavölgyi sorsjegyek.

Magyar vöröskereszt sorsjegyek.

Osztrák vöröskereszt sorsjegyek.

A fent elősorolt részletivék Debreczenben

egyedül MENDELOVITS LAJOS ur üzletében

kaphatók.

Az 1-ső részlet törlesztése után a tulajdonos jogot nyer minden nyereségre.

VÁLLFÜZŐK (miederek.)

27

27.

27

VÉGELEDÉS.

Építkezés következtében, kilencz év óta fennálló divat és rövidaru üzlet-
met végkép felosztalom, és teljes

végeledést nyitok meg

minden az üzletemben levő cikkek

gyári áron alul adatnak el.

A midőn hálás köszönetemet fejezem ki, helybeli és vidéki b. vevőim-
nek, eddigi szives pártfogásukért, szabad legyen a felhívásomat is becses fi-
gyelmükbe ajánlani teljes tisztelettel

BAUM MIKSA

piacz, Veszprémi féle ház.

27

27

NAPERNYŐK NAGY VÁLASZTÉKBAN.

Kedvező alkalom!

Blau Lipót és fiai

arany-, ezüst és ékszer

kereskedés Debreczen,

főpiacz, Nánássy-ház 2137. szám.

Nagyválasztéka arany- és gyémánt-garnitúrák, karperecz, broch,
függők, és medaillonokban.

Továbbá rövid és hosszú aranyláncok, gyémánt
gyűrűk, peesétnyomó és jegy-gyűrűk sat. sat.

Nagy ezüst raktár:

2-3-4 águ girandolok, zongora és dísz-gyertya-
tartók, kávé-szervicek, tálcák és kenyérgosarak,
ezüst asztal diszek, eczet és olajgarnitúrák.

Különösen ajánlunk nagyválasztékú evőeszkö-
zöket 6-12 személyre, a legfinomabb 13 próbás
ezüsből a legpontosabb kiszolgálattal mellett.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

budapesti czég, debreczeni fióküzletéből a következő cikkekét ajánlja a
nagyérdemű közönség szives figyelmébe.

VÁSZON és KÉSZ FEHÉRNEMŰ.

Valódi rumburgi creas, hollandi, irhoni és széles
lepedő vásznak

— Csikos és damast eszivatok. — Schroll-féle legjobb sifonok minden szé-
lességben. —

ASZTALNEMŰEK.

— Kávés terítékek. — Tálca-, szekrény-takarók. — Asztalfutók. — Zseb-
kendők. — Férfi-, női és gyermek

kész fehérneműk,

u. m. ing, lábravaló, hálókötös, fésűlködő, szoknya, harisnyák, lábtyúk.

DIVATÁRUK.

A tavaszi és nyári idényre megérkeztek
a legújabb divatu

NŐI RUHA-SZÖVETEK

finom fekete selyem kelmék,

SURRAH, MERVILLEUX SATIN DE LYON,

továbbá a legszebb színes

SELYEM RUHA-KELMÉK.

SZOBA BERENDEZÉSI CZIKKEK.

Csipke függönyök. — Jutta függönyök. — Nehéz szövet függönyök. —
Turkesztán függönyök.

Agyelvaló szőnyegek. — Fal-szőnyegek. — Pamlag-szőnyegek. — Futó-
szőnyegek.

Crepe butorhuzatok. — Ripsz butorhuzatok. — Gobelin butorhuzatok. —
Bourett butorhuzatok. — Legújabb divat-butorhuzatok.

Ágy- és asztal-takarók.

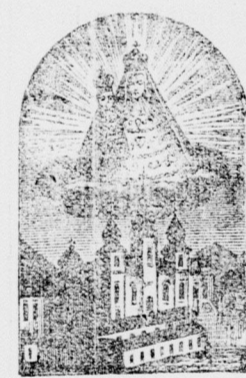
Karton és rouge paplanok. — Cachemir paplanok. — Sa'in paplanok. —
Selyem paplanok. — Atlas paplanok. — Pike és trico paplanok. — Gyapju
paplanok.

Tengerfü, afrik és lószőr matrácok.

Maria-celli

gyomor-cseppek;

jeles hatású gyógyszer a gyomor min-
den bántalmak ellen.

es felülmúlhatatlan az
étvágyhiány, gyomor-
gyengeség, roz szaga
lehellet, szék, savanyu
felbűvés, kólika, gyo-
morhurut, gyomorgés
hugylékepződés, túlsá-
gos nyálképződés, sár-
gaság, undor és hányás
főfájás (ha aza gyomor-
ból ered), gyomorgöcs,
székszorulat, a gyomor-
nak türelhetősége étel
és ital által, gilisza,
lép- és májbetegség,
aranyeres bántalmak el-
len. —

Egy üvegeso ara használati utasítas-
sal együtt 35 kr.

Kapható: Debreczenben Dr. Rothschnek V.
Emil Göttl Nándor, Tamássy gyógyszerész
uraknál. Kun-Szt.-Márton Batha Zoltán gyogy-
szertárban, valamint az osztr.-magyar birodal-
om minden nagyobb gyogyaszertárban és ke-
reskedésben.

Központi szétküldési raktár nagyban és ki-
csinyben.

Brady Károly,

„az őrangyalhoz” czimzett gyogyaszertárban
Kremsierben, Morvaországban.

Ajánlok a Husvét ünne-
pek alkalmából

DISZES

czukortojásokat

Valódi

KORONÁSZESZ

és

kölni-vizeket

válogatott szép

vérvörös

NARANCSOKAT.

CSANAK JÓZSEF.

BOSZNAY J. czég

DEBRECZENBEN,

saját ház, Czegléd-utca.

Dusau felszerelt női divat, kézmű- és rövidaru raktárából, ajánl tetemes árle-
számítás mellett, nagymennyiségű, sima és koczkás

tavaszi női ruhakelméket

KARTON, BATIST, SATEN, JACOUNETTEKET

és
rendkívüli olcsó árakért napernyőket is.

Továbbá a legjobb minőségű fekete és színes termők, színes és fekete-selyem,
satin merveilleux s ezekhez megfelelő, minden színben selyembársony, brocat, csipke
és szalag dísz, s ugyszintén kintinó csabai vállfűzők

nagyválasztékban található.